

РЕШЕНИЕ

Номер: 240

30.11.2018 год.

гр.Стара Загора

В ИМЕТО НА НАРОДА

Старозагорски районен съд

Шести наказателен състав

На двадесет и първи ноември

Година: 2018

В публичното заседание в следния състав:

Председател: Златко Мазников

Съдебни заседатели:

Секретар: Светла Иванова

Прокурор:

разгледа докладваното от съдията Златко Мазников

а.н.дело № 1903 по описа за 2018 година

и за да се произнесе, съобрази:

Обжалвано е НП (наказателно постановление) № РД-10-20 от 26.06.2018 год. на председателя на СЕМ (Съвет за електронни медии).

Жалбоподателят „Статис“ АД гр.Стара Загора твърди, че НП е незаконосъобразно, и моли същото да бъде отменено.

Въззиваемата страна СЕМ счита НП за законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на НП, намери за установено следното:

С обжалваното НП (л.8-11 от делото), издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-3 от 17.01.2018 год. (л.14-15 от делото) жалбоподателят е санкциониран на основание чл.126, ал.1 от ЗРТ – Закон за радиото и телевизията („За нарушение на разпоредбите на... чл.9, ал.1... на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20000 лв.”) за нарушение на чл.9, ал.1 от същия закон („Доставчиците на медийни услуги разпространяват програми и предавания само с предварително уредени авторски и сродни на тях права”), изразяващо се в това, че като търговски доставчик на медийни услуги с политематичен профил, притежаващ удостоверение № ЛРР-02-4-086-02 за доставяне на услуга с наименование „Телевизия Стара Загора“ с национален обхват на разпространение (л.44 от делото), на 08.08.2017 год. в диапазона от 10.02.22 часа до 10.02.23 часа и от 10.49.40 часа до 10.51.05 часа, без предварително уредени авторски права,

предоставил за разпространение в програмата на „Телевизия Стара Загора“ част от музикалното произведение „Hercule Poirot Casebook“, като част от музиката в 3-ти епизод („The adventure of Johnnie Waverley“) на серийния филм „Случаите на Поаро“ – като фон на началните и финалните надписи на серията, с композитор/автор на текст Christopher Gunning, член на PRS – дружество за управление на авторски права за Обединеното кралство на Великобритания и Северна Ирландия, вписано под № 33 в списъка на чуждестранните организации за управление на авторски права, имащо сключен договор за взаимно представителство с българското Сдружение на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели за колективно управление на авторски права МУЗИКАУТОР, което съгласно удостоверение № У-62 от 05.09.2014 год. на министъра на културата е организацията, която управлява авторските права и има право да разрешава включително, но не само разпространение на записи на музикални аудиовизуални произведения, предаване и препредаване на такива записи по кабел или друга електронна съобщителна мрежа, излъчване на такива записи по безжичен път и т. н. (л. 47-67, 84-106 от делото).

Между страните няма спор, а и от събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, в това число – кореспонденция между жалбоподателя и въззиваемата страна, т.е. и изходящи от жалбоподателя писмени волеизявления за съставомерните факти (вж. например л.24 от делото), се установява, че на посочените в НП дата и часови диапазон жалбоподателят, като търговски доставчик на медийни услуги, е разпространил в програмата на излъчваната от него телевизия част от посоченото в НП музикално произведение, като част от музиката в 3-ти епизод на серийния филм „Случаите на Поаро“ – като фон на началните и финалните надписи на серията, както и че между МУЗИКАУТОР и жалбоподателя не е имало сключен договор, уреждащ авторските права на композитора на въпросното музикално произведение – Christopher Gunning.

Авторското право върху филм принадлежи на режисьора, сценариста и оператора, но авторът на музиката, включена в него, запазва авторското си право върху своето произведение – чл.62, ал. 1 и 2 от ЗАПСП. Авторите по чл.62 от ЗАПСП (сред които е и композиторът, доколкото не се прави разграничение между авторите, визирани в отделните алинеи, в частност – ал. 1 и 2) сключват с продуцента писмени договори, с които, ако не е уговорено друго или този закон не предвижда друго, се смята, че му предоставят както за страната, така и за чужбина изключителното право за размножаване на произведението, публичното му прожектиране, излъчването му по безжичен път или предаването и препредаването му по кабел, възпроизвеждането му върху видеоносители и тяхното

разпространение, предлагането по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до него или до част от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях, както и правото да разрешава превода, дублирането и субтитрирането на текста – чл.63, ал.1 от ЗАПСП, като продуцентът им дължи възнаграждение за отстъпените права – чл.63, ал.2 от ЗАПСП. Същевременно композиторът има право на справедливо възнаграждение, отделно от това по чл.63, ал.2, т.е. отделно от дължимото му от продуцента по сключения с него писмен договор, за всеки вид използване на филма – чл.65, ал.1 от ЗАПСП, като възнагражденията за различните видове използване се дължат от съответните ползватели, какъвто ползвател в случая се явява жалбоподателят (вж. пар.2, т.6 от ДР на ЗАПСП), и могат да се получават чрез продуцента или чрез организация за колективно управление на авторски права – чл.65, ал.2 от ЗАПСП, но когато използването се изразява в препредаване на произведението по кабел, какъвто е случаят (според издаденото на жалбоподателя удостоверение от СЕМ – л.44 от делото, същият разпространява доставяната от него медийна услуга чрез кабелни електронни съобщителни мрежи), предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което препредава произведението, му дължи възнаграждение отделно от всяко друго, а правото да събира това възнаграждение може да бъде предоставено само на организации за колективно управление на съответната категория авторски права, съответно възнаграждението се събира само чрез такава организация, като размерът и начинът на плащането му се определят по споразумение между тази организация и задълженото предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги – чл.65, ал.7 във връзка с чл.21, ал. 3 и 4 от ЗАПСП. Изложеното означава, че жалбоподателят, противно на твърденията му, дължи възнаграждение на композитора на разпространеното от него музикално произведение, ако и то да е било включено във филм, независимо дали с продуцента на последния е имало сключен договор, като авторските права на композитора в тази насока е следвало да бъдат уредени със споразумение с организацията за колективно управление на съответната категория авторски права, на която това право е било предоставено от композитора на музикалното произведение.

Между страните няма спор също, а и от приложеното към делото удостоверение № У-62 от 05.09.2014 год. на министъра на културата (л. 47-67, 84-106) се установява, че сдружението МУЗИКАУТОР е от типа организации, визирани в чл.65, ал.7, чл.21, ал. 3 и 4 от ЗАПСП, и че същото има договор за взаимно представителство с PRS – дружеството за управление на авторски права за Обединеното кралство на Великобритания и

Северна Ирландия, на което се твърди в НП, че е член композиторът на разпространеното от жалбоподателя музикално произведение.

Организацията за колективно управление на права може да защитава права, които са ѝ поверени за управление, без да е необходимо да установява индивидуални права на управление, съответно за защита, поверени ѝ от нейните членове и от сродни организации от чужбина, с които е сключила договори за взаимно представителство на техни членове – чл.95в, ал.2 от ЗАПСП в действащата му редакция, а преди изменението – чл.95а, ал.2 от ЗАПСП. Следователно МУЗИКАУТОР, инициирало административнонаказателното производство (вж. л.22 от делото), не е било необходимо да доказва в производството пред СЕМ и съответно СЕМ не е необходимо да доказва в настоящото съдебно производство, че композиторът на разпространеното от жалбоподателя музикално произведение, включено във филм, има сключен индивидуален договор с PRS, т.е. че е член на последното. МУЗИКАУТОР обаче е било длъжно да докаже в производството пред СЕМ и съответно СЕМ е необходимо да докаже в настоящото съдебно производство не само, че има сключен договор за взаимно представителство с PRS, но и че с този договор са ѝ предоставени права за управление и защита на техни членове, които могат да бъдат накърнени от вмененото на жалбоподателя нарушение. В случая, видно от цитираното по-горе удостоверение № У-62 от 05.09.2014 год. на министъра на културата, МУЗИКАУТОР, ако и да управлява, съответно защитава авторските права на своите членове във всички хипотези на чл.18, т. 1 – 5, т. 8, т. 10 – 11 и чл.26, ал.1, изречение първо и ал.8 от ЗАПСП, то по отношение авторските права на авторите, членове на PRS, правомощията на МУЗИКАУТОР да ги управлява и защитава се свеждат до хипотезата на публичното изпълнение на произведенията им, каквото безспорно не е извършеното от жалбоподателя деяние. С други думи жалбоподателят не е бил длъжен да урежда с МУЗИКАУТОР авторските права на композитора на предоставеното от него за разпространение по кабелна телевизия музикално произведение. Ето защо и тъй като в НП, за да обоснове извършването на описаното в последното нарушение, административнонаказващият орган се позовава именно на липсата на подобен договор между жалбоподателя и МУЗИКАУТОР, а правото на защита на санкционираното лице и съдебният контрол по ЗАНН (Закон за административните нарушения и наказания) се реализират изцяло във фактическите и юридическите рамки на административнонаказателното обвинение, очертани от съдържанието на НП, съдът намира, че обжалваното НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

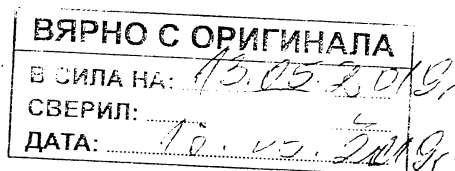
Водим от изложените мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯВА наказателно постановление № РД-10-20 от 26.06.2018 год. на председателя на Съвета за електронни медии.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено, пред Административен съд Стара Загора.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: /

РЕШЕНИЕ

№142

13.05.2019 год.

гр. Стара Загора

В ИМЕТО НА НАРОДА

Старозагорски административен съд, публично съдебно заседание на единадесети април две хиляди и деветнадесета год., в състав

Председател: ГАЛИНА ДИНКОВА

Членове: ДАРИНА ДРАГНЕВА
МИХАИЛ РУСЕВ

при секретаря Зорница Делчева и в присъствието на прокурора Петко Георгиев, като разгледа докладваното от Михаил Русев КАН дело №139 по описа за 2019 год., за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии гр. София, чрез процесуалния си представител _____ против Решение №743 от 30.11.2018 год., постановено по АНД №1903/2018 год. по описа на Старозагорски районен съд, с което е отменено Наказателно постановление №РД-10-20 от 26.06.2018 год. на Председателя на Съвета за електронни медии гр. София, с което на основание чл.126, ал.1 във връзка с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на „Статис”АД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000.00 лв. за извършено нарушение на чл.9, ал.1 от ЗРТ.

В жалбата се съдържат оплаквания за незаконосъобразност на решението, като по същество изложените съображения са за постановяването му при неправилно приложение на закона - касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във вр. с чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН. Не се възприема становището на районният съд, че Мюзикаутор представлява носителя на авторските права, само по отношение на

правата за публичното разпространение на произведенията. Не отрича, че в публичният регистър е посочено като начин на ползване, публично изпълнение, но според изложеното в касационната жалба, това се дължи на факта, че договорите са подписвани отдавна и не са съобразени със съвременните разпоредби на закона. Към жалбата е представен и договор за взаимно представителство, направен е анализ на клаузите му, както и на изложеното в сайта на Мюзикаутор, поради което е изведен извода, че организациите за колективно управление на права, представляват чуждестранните сродни дружества по отношение на всички начини на използване на произведенията от репертоара им, включително и за разпространение в програмите на радио- и телевизионните оператори. В този смисъл е и трайната съдебна практика. С изложени съображения по наведените касационни основания моли обжалваното съдебно решение да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно Наказателно постановление №РД-10-20/26.06.2018 год. на Председателя на Съвета за електронни медии гр. София.

Ответникът по касационната жалба „Статис” АД гр. Стара Загора, представлявано от Изпълнителния директор Дамян Георгиев, чрез процесуалния си представител адв. , редовно и своевременно призован, в съдебно заседание излага съображения за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Окръжна прокуратура – Стара Загора в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага съдебното решение да бъде оставено в сила.

Касационният състав на съда, след като обсъди събраните по делото доказателства, наведените от жалбоподателя касационни основания, доводите и становищата на страните и като извърши на основание чл.218, ал.2 от АПК служебна проверка на валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното съдебно решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законово установения срок, от надлежна страна за която съдебният акт е неблагоприятен и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството пред Старозагорския районен съд се е развило по жалба на „Статис” АД гр. Стара Загора против Наказателно постановление

№РД-10-20/26.06.2018 год. на Председателя на Съвета за електронни медии гр. София, с което въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение №НД-01-3 от 17.01.2018 год. на „Статис” АД гр. Стара Загора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000.00 лв. за нарушение на чл.9, ал.1 от ЗРТ.

Административнонаказателното обвинение от фактическа страна се основава на това, че при извършена проверка на 21.12.2017 год. в административната сграда на СЕМ – гр. София, бул.”Шипченски проход”№69 е извършен преглед представеният запис на телевизионна програма „Телевизия Стара Загора”, излъчена на 08.08.2017 год. в часовият интервал от 10:00 до 12:00 часа. На 08 август 2017 год. от 10:01:22 ч. до 10:02:23 ч. по таймера на файл 1 от записа на доставчика е предоставена за разпространение част от музикалното произведение „Hercule Poiroit Casebook”, като част от музиката в 3-ти епизод – „The adventure of Johnie Waverley” на серийния филм „Случаите на Поаро”. Това е музика като фон на началните надписа на серията. Посоченото произведение е с композитор/автор на текст Cristopher Gunning – член на английското дружество PRS. От 10:49:40 ч. до 10:51:04 ч. по таймера на файл 2 от записа на доставчика е предоставена за разпространение част от музикалното произведение „Hercule Poiroits Casebook”, като част от музиката в 3-ти епизод – „The adventure of Johnie Waverley” на серийния филм „Случаите на Поаро”. Това е музика като фон на началните надписа на серията. Посоченото произведение е с композитор/автор на текст Cristopher Gunning – член на английското дружество PRS. „Статис” АД е търговски доставчик на медийни услуги, с политематичен профил, притежава удостоверение ЛРР-02-4-086-02 за доставяне на услуга с наименование „ТЕЛЕВИЗИЯ СТАРА ЗАГОРА”, с национален обхват на разпространение. Като е предоставил за разпространение на 08.08.2017 год. в програмата си „Телевизия Стара Загора” откъси от музикалното произведение „Hercule Poiroits Casebook” без предварително уредени авторски права, „Статис” АД е нарушило императивната разпоредба, че доставчиците на медийни услуги разпространяват програми и предавания само с предварително уредени авторски и сродни на тях права, с което е нарушило чл.9, ал.1 от Закона за радиото и телевизията.

След извършена преценка на събраните по делото и обсъдени в решението доказателства и въз основа на установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че наказателното

постановление е незаконосъобразно. Приел е, че не е доказано в развитото се производство пред съда, че защитените права са само по отношение на публичното изпълнение на произведенията, каквото в конкретния случай не е налице. Безспорно е установено, че на посочената дата е било излъченото посоченото произведение, което е представлявало запис, а не публично изпълнение. Това го е мотивирало да постанови решение за отмяната на наказателното постановление.

Решението на Старозагорският съд е постановено при правилно приложение на материалния закон.

При извършената служебна проверка, съдът установи, че в акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е образувано административнонаказателното производство е налице допуснато съществено процесуално нарушение. Съгласно чл.42, ал.1, т.2 от ЗАНН, в акта следва да бъде посочена датата на неговото съставяне. В приложеният по делото екземпляр от този АУАН, като дата на неговото съставяне е посочена датата 17.01.2017 год. Имайки в предвид това, съдът намира, че наказателното постановление не е издадено в предвиденият от закона шестмесечен срок, той като същото е с дата 26.06.2018 год. – повече от година и пет месеца след съставянето на АУАН. Безспорно е също така, че АУАН има посочен №НД-01-3 от 17.01.2018 год., което обаче не може да се приеме безрезервно за дата на съставяне на акта. Датата на съставяне на акта и датата на неговото извеждане, не винаги си съвпадат и не може да се приеме, датата на АУАН на която същият е вписан в актовата книга на администрацията, е и дата на съставяне на самият акт за установяване на административно нарушение.

Изискването за точно посочване на датата на съставянето на акта за установяване на административно нарушение е от значение за материалната и териториалната компетентност на актосъставителят към посочената дата, спазването на давностните срокове по чл.34, ал.1 и 2 от ЗАНН, както и на преклузивните такива по чл.34, ал.3 от ЗАНН, за спазването на изискването на чл.57, ал.1, т.3 от ЗАНН и не на последно място на гаранции за упражняването на правото на защита на нарушителя. Погрешното посочване на датата на съставянето на акта за установяване на административно нарушение, дори и да се дължи на грешка, всякога е неотстранимо и представлява съществено процесуално нарушение и е абсолютно основание за упражняване правомощията на наказващият орган по чл.54 от ЗАНН, респективно на съда по чл.63, ал.1,

предложение трето от ЗАНН. Това е така и когато датата може да бъде извлечена от съпътстващи преписката документи, както е в настоящия случай, тъй като е недопустимо изводите на решаващият орган относно това обстоятелство да се извеждат по тълкувателен път, а още по-малко да почиват на предположения. Нещо повече в наказателното постановление не се съдържат и мотиви от наказващият орган, че е налице техническа грешка при съставянето на акта и ако това е така, защо е приел така, както и дали този пропуск е основание за приложение на чл.53, ал.2 от ЗАНН.

На следващо място настоящият съдебен състав намира също така, че никъде в наказателното постановление не се съдържат данни и не е посочено мястото на извършване на административното нарушение. Проверката е извършено в гр. София на 16.09.2015 год. в административната сграда на СЕМ, но не е посочено мястото на извършване на административното нарушение – мястото на излъчване на музикалното произведение. Това следва да се отрази задължително в наказателното постановление, след като е изрично предвидено от законодателят. Не може да се направи този извод и от седалището на наказаното търговско дружество, тъй като мястото на нарушението е излъчването от съответната точка на излъчване, т.е. там където се намира техническото оборудване на доставчика, а не седалището му. Този извод е в съответствие с изпълнителното деяние, което се изразява в излъчването на музикално произведение без преди това да са уредени отношенията с носителя на авторските права, което може да бъде осъществено само от мястото където се излъчва съответната програма. Вероятно в голяма част от случаите, седалището на доставчика съвпада с мястото на излъчването на програмата му. Без значение в конкретния случай, че органите на СЕМ имат териториална компетентност на цялата територия на Република България.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че решението на районния съд е постановено при правилно приложение на материалния закон и като такова следва да бъде потвърдено. При извършената служебна проверка на решението не се установиха нарушения на съдопроизводствените правила, които до обусловят отмяната на обжалваното решение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо от АПК, Старозагорският административен съд

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №743 от 30.11.2018 год., постановено по АНД №1903/2018 год. по описа на районен съд Стара Загора.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
Деловодител:

